Місія та візія Збройних Сил України

Володимир Мірненко
доктор технічних наук, професор
Заслужений діяч освіти України
директор департаменту освіти та науки Міністерства оборони України
03168, проспект Повітряних сил України, 6, Київ, Україна
e-mail: mirnenkovi@gmail.com
ORCID: 0000-0002-7484-1035

Василь Череп
кандидат військових наук, старший дослідник
начальник науково-дослідного управління оборонного менеджменту та планування розвитку Збройних Сил України
Центральний науково-дослідний інститут Збройних Сил України
03049, проспект Повітряних сил України, 28 Б, Київ, Україна
e-mail: vasya.cherep1976@gmail.com
ORCID: 0000-0003-3305-4518

Степан Возняк
кандидат технічних наук, старший науковий співробітник
начальник науково-дослідного відділу планування розвитку спроможностей Збройних Сил України науково-дослідного управління оборонного менеджменту та планування розвитку Збройних Сил України
Центральний науково-дослідний інститут Збройних Сил України
03049, проспект Повітряних сил України, 28 Б, Київ, Україна
e-mail: step_voz@ukr.net
ORCID: 0000-0002-9015-813X

Сергій Митченко
доктор філософії
доцент кафедри стратегії національної безпеки та оборони
Національний університет оборони України
03049, проспект Повітряних сил України, 28, Київ, Україна
e-mail: serhii.mytchenko@gmail.com
ORCID: 0000-0003-3711-2033

Анотація (Abstract). Актуальність статті обумовлена необхідністю визначення того, як Збройні Сили України у складі сил оборони України будуть діяти у майбутньому безпековому середовищі для стримування потенційного противника, а саме російської федерації.

На основі аналізу майбутнього безпекового середовище на глобальному та регіональному рівнях визначено, що основними гравцями у світі будуть США та Китай, які продовжать формувати біполярну систему світового устрою. На регіональному рівні, а саме на європейському континенті, основні зусилля держав ЄС будуть зосереджуватись на розвитку спроможностей власних збройних сил та пошуку механізмів протидії "діям гібридного характеру" з боку російської федерації. При цьому воєнні дії у майбутніх воєнних конфліктах будуть здійснюватися у багатодоменному операційному середовищі з застосуванням різноманітних систем високоточної "розумної" зброї широкого призначення, використання роботизованих і безпілотних засобів ведення збройної боротьби на повітряних, надводних (підводних), космічних та наземних бойових платформах. На основі проведеного аналізу безпекового середовища та характеру майбутніх воєнних дій визначено основні напрямки розвитку науки і техніки для виробництва новітніх систем, комплексів і зразків

озброєння, військової та спеціальної техніки, а також вимоги до них. Матеріали статті становлять практичну значущість для фахівців, які відповідають за розробку документів оборонного планування, а саме Об'єднаної операційної концепції, Стратегії розвитку Збройних Сил України та видів, окремих родів військ (сил).

Ключові слова (Keywords): візія, місія, мультидоменна операція.

Вступ (Introduction)

У майбутньому перед Україною може постати повторна загроза застосування військової сили з боку російської федерації. І тоді постає питання як, враховуючи зміни майбутнього безпекового середовища, характер ведення бойових дій у майбутніх воєнних конфліктів та обмежені власні ресурси, повинні діяти Збройні Сили України (ЗС України) у складі сил оборони держави, щоб стримати потенційного агресора.

Основні положення щодо досягнення мети запобігання воєнному конфлікту та стримування противника від розв'язання повторної збройної агресії проти України висвітлюються в керівних документах з оборонного планування, а саме Стратегії розвитку ЗС України до 2035 року, Об'єднаної операційної концепції, Візії Генерального штабу ЗС України щодо розвитку Збройних Сил України на найближчі 10 років (General Staff of the Armed Forces of Ukraine's Vision for the Development of the Armed Forces of Ukraine for the Next 10 Years, 2020). Одними із головних положень цих документів є призначення (місія) і загальне бачення та орієнтири розвитку ЗС України (візія) для досягнення мети у майбутніх воєнних конфліктах.

Багато країн-партнерів приділяють достатню увагу щодо визначення призначення їхніх збройних сил та визначення їх розвитку у майбутньому. Результати аналізу поглядів на місію та візію збройних сил провідних країн світу представлено в табл. 1.

Таблиця 1. Місія та візія провідних країн світу

Документ	Місія	Візія
Army Doctrine Publication 1 Headquarters Department of the Army (Army Doctrine Publication 1, 2019)	Місія армії Сполучених Штатів полягає в тому, щоб боротися і перемагати . . .	. . . ключем до цього успіху є майстерність і мужність американського солдата, якість його лідерів, перевага його спорядження та здатність армії пристосовуватися та домінувати у складному операційному середовищі . . .
Defence in a competitive age, March 2021 (Defence in a competitive age, 2021)	Оборонна політика Великої Британії базується на тому, що збройні сили забезпечують надійне ядерне та звичайне стримування.	Реалізація Інтегрованої операційної концепції дозволить Міністерству оборони продовжувати виконувати багато завдань, які ми традиційно виконуємо. Ми розробимо нову доктрину, нові методи роботи, нові можливості та нових партнерів для стримування та стримування наших противників у сірій зоні між миром і конфліктом.
Національна доктрина безпеки Ізраїлю (How Israel ensures the country's defence and security with the help of special forces, 2021)	Місія Армії оборони Ізраїлю – "захищати існування, територіальну цілісність і суверенітет держави Ізраїль".	Вище воєнно-політичне керівництво Ізраїлю виходить із того, що країна не може дозволити собі мати численну армію у мирний час, а також брати участь у повномасштабних бойових діях тривалий час. З огляду на зазначене, Армія оборони Ізраїлю повинна завжди мати якісну перевагу над ймовірним противником за рахунок: прийняття на озброєння найсучаснішої військової техніки; впровадження більш досконалої системи управління; підтримки ефективного механізму мобілізації та високого рівня підготовки особового складу (у тому числі й резерву).

Продовження таблиці 1. Місія та візія провідних країн світу

Програма розвитку збройних сил Туреччини 2033 (Türkiye's geopolitical and security plans and Ukraine's place in them, 2024)	Збройні сили Туреччини призначені для захисту свободи, незалежності і територіальної цілісності держави.	Створити високомобільну армію, оснащену найсучаснішими зразками озброєння та техніки й призначену передусім для участі в регіональних конфліктах.

В той же час мінливість безпекового середовища, розвиток науки і техніки, поява нових форм і способів збройної боротьби потребує постійного корегування і вдосконалення основних документів оборонного планування.

Методологічна основа (Methodological Framework)

На основі аналізу безпекового середовища, нових тенденцій ведення збройної боротьби та перспективних напрямків розвитку військової науки і техніки та врахування досвіду російсько-української війни сформувати місію та візію ЗС України для Стратегії розвитку ЗС України на період до 2035 року.

Результати і обговорення (Results and Discussions)

Майбутнє безпекове середовище у світі та на європейському континенті буде складним, непередбачуваним та нестабільним. Розв'язана росією війна проти України показала неспроможність міжнародних безпекових організацій та блоків (союзів) забезпечити мир та безпеку в регіоні. На стратегічному рівні і надалі триватиме процес формування біполярної системи світового устрою. Основними гравцями цього процесу будуть США та Китай, які намагатимуться розширювати свій вплив у світі, формувати союзи та шукати союзників (сателітів). Основне змагання між цими центрами впливу буде відбуватись у економічній сфері, характеризуватись зростанням видатків на оборону, підвищенням військового потенціалу особливо у виробництві високотехнологічної зброї.

Північноатлантичний союз буде єдиною ефективною системою колективного захисту і продовжить збільшувати оборонні витрати та фінансувати програми розвитку та переоснащення своїх збройних сил. Найбільшою загрозою для НАТО виступатиме російська федерація. Водночас Китай розглядатиметься Альянсом як виклик інтересам, безпеці і цінностям організації. Пріоритетна увага НАТО приділятиметься посиленню оборонних спроможностей східного флангу Альянсу. ЄС спільно з НАТО основну увагу буде приділяти розвитку оборонних спроможностей для нейтралізації загроз у регіоні, в тому числі за участі України. Головною загрозою для НАТО та ЄС залишатиметься російська федерація, яка і надалі буде перепоною для реалізації європейського вибору України та її шляху до НАТО. російська федерація буде продовжувати використання різних форм і методів впливу на Україну, а саме енергетичного терору, інформаційної війни, кібератак на об'єкти критичної інфраструктури, релігійного протистояння та інших нетрадиційних методів ведення агресії. Звіти Федеральної розвідувальної служби Швейцарії "Безпека Швейцарії – 2023" та Федерального відомства захисту конституції Німеччини (Western countries' intelligence on the current security environment, 2023) виділяють наступні тенденції «гібридного впливу», зокрема з поширення дезінформації, формування громадської думки та політичного дискурсу на свою користь, впливу на процеси прийняття політичних рішень, підриву довіри суспільства до демократичних інститутів і механізмів з активним використанням соціальних мереж, агентів впливу та проросійських активістів. Існує досить високий ризик у майбутньому повторного продовження воєнної експансії російської федерації проти України та країн Східної Європи.

Слідує відмітити, що всі гравці на Європейському континенті будуть нарощувати спроможності власних збройних сил насамперед за рахунок прийняття сучасних зразків озброєння, збільшенні кількості платформ високоточної зброї наземного та морського

базування (у тому числі в ядерному спорядженні).

У воєнних конфліктах майбутнього матиме місце намагання протиборчих сторін мінімізувати безпосередній контакт особового складу на полі бою, знищувати або виводити з ладу сили і засоби противника на дальніх дистанціях задовго до безпосереднього бойового зіткнення. Для цього прогнозується широке об'єднане застосування різноманітних систем високоточної "розумної" зброї широкого призначення, використання роботизованих і безпілотних засобів ведення збройної боротьби на повітряних, надводних (підводних), космічних та наземних бойових платформах, яке забезпечить виконання завдань у складних операційних умовах з мінімальним ризиком для життя особового складу: систем протиракетної та протиповітряної оборони, стратегічної РЕБ, гіперзвукового, високоточного, електромагнітного, лазерного, інфразвукового озброєння та кіберзброї, безпілотних повітряних та морських апаратів, роботизованих комплексів та штучного інтелекту в системах управління військами. Водночас зі зростанням масштабу воєнного конфлікту значно зростатиме складність досягнення мінімальних безпосередніх бойових контактів. За поглядами аналітиків (Ivashchenko, Hordiichuk, Andriianova, 2022) воєнні дії будуть здійснюватися у багатодоменному операційному середовищі. Держави-партнери зараз активно розробляють концепції багатодоменних операцій, як варіант протидії агресору, який за потенціалом значно перевищує потенціал жертви своєї агресії (Army Unified Network Plan 2021, 2021; Army Futures Command Concept for Manoeuvre in Multi-Domain Operations 2028, 2020; Multi-Domain Operations: Future of Conflicts, 2021). Нові способи ведення бойових дій будуть зумовлені наявністю нового озброєння, військової та спеціальної техніки, високоточної зброї великого радіусу дії, різноманітних технічних засобів розвідки та можливостей для проведення розвідки на великі дальності.

До основних напрямків розвитку науки і техніки для виробництва новітніх систем, комплексів і зразків озброєння, військової та спеціальної техніки, слід віднести такі:

Штучний інтелект. Останні роки стали характеризуватися сплеском розвитку систем штучного інтелекту. Вже на сьогодні є низка революційних проривів. Зокрема втілення штучного інтелекту у системи військового призначення, яке вже відбувається та буде поширюватися, кардинально змінить ведення бойових дій.

Роботизація. Аналіз розвитку новітніх оборонних технологій свідчить про активний розвиток технології автономності. За останні десять років безпілотні системи стали звичайними інструментами, що використовуються під час конфліктів, у тому числі і у війні з російською федерацією. Роботи та системи "бджолиного рою" у перспективі будуть виконувати завдання, які сьогодні вважаються надто ризикованими, складними або навіть неможливими для виконання людиною. Вони у майбутньому, ймовірно, змінять способи ведення операцій (бойових дій). Саме тому, для зміцнення обороноздатності Президентом України прийнято рішення про створення окремого роду сил, а саме Сил безпілотних систем Збройних Сил України (Decree of the President (51/2024), 2024).

Квантові комунікації. Квантові комунікації кардинально вплинуть на підвищення захищеності каналів зв'язку. Ця технологія блокує будь-які спроби злому. Вона гарантує збереження інформації та невразливість каналів комунікації. Особливо це важливо у військовій справі де захищеність інформації впливає на успіх місії або навіть операції.

Інноваційні речовини і матеріали. Науково-технічний прогрес дозволяє створювати принципово нові матеріали і речовини: надміцні й надлегкі, із властивостями, що програмуються. Зокрема це композиційні полімери та самий перспективний напрямок – адитивні матеріали. З їхньою допомогою можна бути синтезувати й пошарово нарощувати об'єкти різних форм та призначення.

Кіберзброя. Кібервійни вже стали реальністю. У подальшому боротьба в інформаційному просторі буде тільки посилюватися. Використання штучного інтелекту та машинного навчання дозволить створити нове покоління кіберзброї здатної самостійно адаптуватися та еволюціонувати для подолання захисту. Вона дозволить паралізувати критичну інфраструктуру противника, дестабілізувати політичні системи, порушувати

економічну стабільність.

Нанотехнології. Розвиток та впровадження нанотехнологій у військові сфері дозволить створювати матеріали для забезпечення скритності й захисту об'єктів, адаптивного маскування, а також самовідновлювальні матеріали, які будуть автоматично відновлювати ушкоджені поверхні та конструкції.

Цілком зрозуміло, що перелік перспективних технологій не вичерпується наведеними, однак з військової точки зору вони є одними з найважливіших.

Що стосується вимог до зразків озброєння та військової техніки, то можна виділити наступні:

створення нових високоточних засобів ураження та збільшення їх дальності дії;

підвищення вогневої ефективності ударних засобів та бойової потужності боєприпасів;

використання повітряно-космічних систем для вирішення завдань збору та обробки даних дистанційного зондування Землі, управління, навігації і безпосереднього ураження цілей;

підвищення ролі спеціальної техніки, в першу чергу засобів розвідки, радіоелектронної боротьби, зв'язку та автоматизованого управління;

створення роботизованих, автономних та дистанційно керованих зразків і систем озброєння, військової та спеціальної техніки;

розвиток нейрокомп'ютерних технологій та нейронних мереж, які є адаптивними системами для обробки даних, їх інтелектуального аналізу та прогнозування;

розробка та застосування зразків озброєння, військової та спеціальної техніки, які засновані на нетрадиційних (в тому числі нелетальних) принципах дії;

розробка високоефективних транспортних засобів середнього і великого радіуса дії з метою оперативного маневрування військами (силами);

підвищення захищеності озброєння, військової та спеціальної техніки, об'єктів інфраструктури від ураження звичайною зброєю та зброєю масового електромагнітного ураження;

підвищення надійності, оперативності застосування та спрощення експлуатації озброєння, військової та спеціальної техніки, забезпечення сезонного й цілодобового їхнього функціонування;

підвищення здатності щодо записування, зберігання, генерування та аналізу значних обсягів даних.

Всі ці складові, а саме безпекове середовище, нові тенденцій ведення збройної боротьби та перспективні напрямки розвитку військової науки і техніки потребують уточнення місії і візії Збройних Сил України у майбутньому.

Відповідно до Конституції України Збройні Сили України є військовим формуванням, на яке, покладаються оборона України, захист її суверенітету, територіальної цілісності та недоторканості. Відповідно це буде актуальним і у майбутньому і **Місією Збройних Сил України буде** стримування та відсіч збройній агресії проти України, охорона повітряного простору держави та підводного простору у межах територіального моря України. У випадках, визначених законом, Збройні Сили України будуть брати участь у заходах, спрямованих на боротьбу з тероризмом, підтримання миру і безпеки в рамках зусиль регіональних та міжнародних безпекових організацій.

Візія Збройних Сил України має за мету сформувати загальне бачення та наміри, визначити орієнтири розвитку спроможностей Збройних Сил України в цілому та видів, окремих родів військ (сил) у тому числі, а також їхньої діяльності на найближчі 10–15 років.

Основні напрями розвитку спроможностей Збройних Сил України будуть наступні:

Для забезпечення надійної оборони України, захисту її суверенітету, територіальної цілісності і недоторканості основний пріоритет розвитку буде надано Силам спеціальних операцій, Силам безпілотних систем, ракетним військам і артилерії та армійській авіації Сухопутних військ, зенітним ракетним військам Повітряних Сил та береговим ракетно-

артилерійським військам Військово-Морських Сил Збройних Сил України, Медичним силам та Силам логістики.

У довгостроковій перспективі нарощування бойових спроможностей Збройних Сил України в цілому, розвиток саме цих видів, окремих родів військ (сил) є найбільш важливим.

В основі побудови Збройних Сил України у складі сил оборони лежатимуть операційна адаптивність, взаємосумісність та міждоменна синергія їхніх складових, які забезпечать потрібні для виконання завдань захисту держави спроможності щодо формування операційного середовища та ефективного реагування на широкий спектр завдань і мінливі загрози та ситуації за допомогою відповідних гнучких і оперативних сил та засобів, свободи дій, здатності діяти спільно, ефективно і продуктивно у складі об'єднаних угруповань військ (сил) та використовувати свої спроможності у різних доменах таким чином, що кожна з них підвищуватиме ефективність і компенсуватиме вразливості інших для встановлення переваги над противником.

Склад Збройних Сил України, їхні структура та чисельність, набуті ними спроможності забезпечать діяльність у кількох доменах операційного середовища, здатність ефективно протистояти противнику, швидко створювати необхідні для застосування об'єднані угруповання військ (сил), з достатнім рівнем керованості, маневреності та відповідною вогневою міццю для розгрому противника, що має перевагу, у плинних умовах майбутнього багатодоменного операційного середовища, зокрема:

сухопутна компонента забезпечуватиме вирішальну універсальну, стійку міць сил оборони для швидких і тривалих бойових операцій з метою розгрому сухопутних сил противника та оборони сухопутної території держави шляхом виконання широкого спектра завдань у взаємодії з іншими компонентами сил оборони у повітряному, морському, космічному доменах, а також у кібердомені, підтримання стратегічної й оперативної мобільності, ведення вогню, ближньої авіаційної підтримки та інших спроможностей такими основними силами і засобами, як механізовані і танкові війська, ракетні війська і артилерія, протиповітряна оборона військ, армійська авіація, зв'язок, розвідувальне забезпечення, радіоелектронна боротьба, логістичне та медичне забезпечення, хімічний, біологічний, радіологічний, ядерний захист, інженерна, геоінформаційна та гідрометеорологічна підтримка;

повітряна компонента забезпечуватиме завоювання переваги в повітрі, ізолювання зон (районів) ведення воєнних дій, ураження його резервів, знищення запасів засобів ураження та інших матеріально-технічних засобів, ускладнення логістики шляхом широкого застосування керованої та самонавідної високоточної зброї, розвідувально-ударних комплексів, безпілотних бойових роботизованих систем озброєння для завдавання безперервного вогневого ураження противнику на всю глибину його розташування;

морська компонента забезпечуватиме здійснення державою контролю над морем у міжнародно визнаних межах внутрішніх вод, територіального моря, а також її виключної (морської) економічної зони та континентального шельфу, та заборону такого контролю противником шляхом проведення об'єднаних заходів з протиповітряної, протиракетної, протикатерної і протичовнової оборони, мінних та протимінних дій, радіоелектронної боротьби, завдавання ракетних ударів, ведення вогню артилерії, застосування надводних та підводних безекіпажних комплексів, морських (річкових) десантів, ведення специфічних дій на поверхні моря, в підводному просторі та над морем;

кіберкомпонента забезпечуватиме надійність та безпеку діяльності систем управління військами та зброєю, установ, організацій і об'єктів сил оборони та сприятиме отриманню переваги над противником в інших доменах операційного середовища.

Складові Збройних Сил України матимуть у своєму складі оптимізовану та збалансовану за функціональним призначенням кількість органів військового управління, з'єднань, військових частин, підрозділів, закладів, установ та організацій, які, залежно від строків готовності до виконання покладених завдань, матимуть відповідний рівень бойової готовності.

Сухопутні війська Збройних Сил України і надалі будуть розвиватися так, щоб могли проводити об'єднані операції і комплексно використовувати бойові системи.

Озброєння і військова техніка Сухопутних військ будуть розвиватися з урахуванням набутого досвіду ведення бойових дій, вимог щодо високої маневреності підрозділів, автономності їхніх дій, дальнього вогневого ураження противника системами високоточної зброї, основними носіями яких будуть ракетні війська, артилерія та наземні роботизовані комплекси.

Повітряні Сили Збройних Сил України будуть розвиватися з метою забезпечення максимально надійної охорони повітряного простору України, прикриття особливо важливих об'єктів на території України, а головне, прикриття угруповань військ під час ведення операцій.

Системи оповіщення військ про напад повітряного противника мають бути пов'язані з подібними системами країн-партнерів, інтегровані з ними в одну систему, базуватися на ранньому виявленні повітряного противника ще під час його дій на аеродромах.

Пріоритет розвитку озброєння і військової техніки Повітряних Сил буде надано спільному з партнерами виробництву, закупівлі нових та модернізації існуючих зразків, підвищенню вогневих можливостей засобів ППО, а також безпілотних авіаційних комплексів.

Військово-Морські Сили Збройних Сил України будуть розвиватися для забезпечення захисту України з моря, максимально надійної охорони підводного простору, надання підтримки сухопутним угрупованням військ.

Пріоритет розвитку Військово-Морських Сил буде надано надводним силам та береговим ракетно-артилерійським військам, морським безпілотним системам. Достатню кількість добре озброєних, маневрених катерів і кораблів буде забезпечено завдяки будівництву корабельно-катерного складу і закупівлі таких зразків у наших партнерів.

Для ураження кораблів противника на морі Військово-Морські Сили будуть оснащені достатньою кількістю сучасних ракетних комплексів, морськими безпілотними системами. Наявність у складі Військово-Морських Сил сучасних засобів ППО забезпечить надійність ураження повітряного противника з морського напрямку.

Десантно-штурмові війська Збройних Сил України будуть розвиватися для швидкого розгортання з метою прикриття (оборони) окремих напрямків (районів), ведення наступальних (штурмових) дій а також ведення бойових дій у його тилу.

Вони будуть характеризуватись високою мобільністю, здатністю швидко досягати визначених районів та рубежів, самостійно виконувати завдання у складних умовах обстановки, на будь-яких напрямках, високим рівнем підготовки, мотивації та бойового духу.

Застосування Десантно-штурмових військ буде здійснюватися залежно від розвитку обстановки у складі угруповання на окремому напрямку або побригадно у складі угруповань військ (сил).

Сили спеціальних операцій Збройних Сил України будуть розвиватися для асиметричного реагування на наявні та потенційні загрози безпеці держави шляхом організації і підтримання дій руху опору, проведення військових інформаційно-психологічних операцій у ворожому середовищі проти противника, що має чисельну перевагу, з метою зниження його можливостей, а також боротьби з тероризмом і піратством.

Сили безпілотних систем будуть розвиватися з метою збереження людського ресурсу завдяки реалізації системи заходів шляхом широкого застосування безпілотних (безекіпажних) систем та штучного інтелекту:

у сухопутному домені – безпілотні системи, які застосовуються для ураження противника, транспортування, мінування, логістичних та інших завдань на полі бою. У разі переходу у формат довгострокової позиційної війни буде розвиватися напрям підземних землерийних дронів, які будуть здатні під поверхнею непомітно діставатися позицій противника з метою їхнього подальшого мінування і знищення, а також засоби протидії їм;

у повітряному домені – комплексне застосування оснащених високоточною зброєю безпілотних літальних апаратів. Розширення практики інтегрованого застосування систем

пілотованих та безпілотних літальних апаратів, зокрема тактики “рою” з великою кількістю менших дронів;

у морському домені – у майбутніх воєнних діях масштабне застосування морських безекіпажних систем, зокрема автономних розвідувальних, ударних, зенітних, протимінних та інших спеціальних підводних та надводних (напівзанурених) апаратів;

у кіберпросторі – основними об’єктами кібератак залишатимуться державні інформаційні ресурси, інформаційно-комунікаційні системи органів державної влади та органів військового управління, системи управління військами та зброєю, роботизовані та безпілотні платформи, а також центри оброблення даних та комунікаційна інфраструктура, яка забезпечує їхню роботу. Включно з кіберзасобами, але не обмежуючись ними, здійснюватиметься широке використання засобів радіоелектронної боротьби для подавлення технічних засобів розвідки, систем зв’язку, виведення з ладу систем управління безпілотних систем і засобів ураження.

Сили логістики Збройних Сил України будуть розвиватися з метою гарантованого виконання завдань логістичного забезпечення повсякденної діяльності Збройних Сил України та стратегічних дій сил оборони.

Сили логістики Збройних Сил України, як раціонально організована та розгалужена система, набуватимуть здатності щодо:

гарантованого виконання завдань логістичного забезпечення сил оборони держави;

задоволення потреби в озброєнні, військовій та спеціальній техніці, матеріально-технічних засобах, роботах та послугах, військових перевезеннях (транспортуванні) сил оборони;

утримання стратегічних запасів озброєння та військової техніки та матеріально-технічних засобів;

забезпечення інженерно-інфраструктурних потреб військ (сил);

сумісності з військовими частинами (установами) логістичного забезпечення держав – членів НАТО.

Медичні сили, сили підтримки, зв’язку та кібербезпеки у подальшому будуть набувати спроможності щодо забезпечення дій військ (сил) під час проведення міжвидових, міжвідомчих об’єднаних операцій.

Реалізація цих положень дозволить створити Збройні Сили України, які будуть спроможні:

забезпечити успішне стримування агресора, запобігти кризовим ситуаціям воєнного характеру, вести збройну оборону держави, захищати її суверенітет, територіальну цілісність та недоторканість;

досягти критеріїв членства в НАТО та брати участь в багатонаціональних операціях.

Висновки (Conclusion)

У статті показано погляд автора на місію і візію Збройних Сил України. Він базується на аналізі: майбутнього безпекового середовища, як у світі так і, на європейському континенті; характеру майбутніх воєнних дій; основних напрямків розвитку науки і техніки для виробництва новітніх систем, комплексів і зразків озброєння, військової та спеціальної техніки, а також вимоги до них.

Окремо від існуючих видів, окремих родів військ (сил) представлено місію і візію Сил безпілотних систем Збройних Сил України.

Рекомендації (Recommendations)

Результати досліджень можуть бути використані при розробці Стратегії розвитку Збройних Сил України до 2035 року та служити основою для розроблення місій і візій видів, окремих родів військ (сил). Стаття може бути корисна фахівцям з оборонного планування, науковцям і аналітикам, які причетні до вироблення й обґрунтування державних рішень щодо розвитку Збройних Сил України.

Використані джерела (References)

1. *General Staff of the Armed Forces of Ukraine's Vision for the Development of the Armed Forces of Ukraine for the Next 10 Years*. (2020). https://www.mil.gov.ua/special/news.html?article=55107.
2. *Army Doctrine Publication 1 Headquarters Department of the Army Washington, D.C*. (2019).
3. Defence in a competitive age. Presented to Parliament by the Secretary of State for Defence by Command of Her Majesty. (2021).
4. *How Israel ensures the country's defence and security with the help of special forces.* Ч.1. (2021). https://defence-ua.com/army_and_war/jak_izrajil_zabezpechuje_oboronu_ta_bezpeku _krajini_za_dopomogoju_spetspriznachentsiv_ch1-4062.html
5. *Türkiye's geopolitical and security plans and Ukraine's place in them.* (2024). https://defence-ua.com/army_and_war/geopolitichni_ta_bezpekoviplani_turechchini_ta mistse_v_nih_dlja_ukrajini-5563.html
6. *Western countries' intelligence on the current security environment*. (2023). https://armyinform.com.ua/2023/07/25/rozvidky-zahidnyh-krayin-pro-potochne-bezpekove-seredovyshhe/
7. Ivashchenko, A. M., Hordiichuk, V. V., & Andriianova, N. M. (2022). The Multi-Domain Operations Concept and its application by the Defence Forces. *Collection of scientific works of the MSRC, 3* (76), 62–67.
8. *Army Unified Network Plan 2021*. (2021). Enabling multi-domain operations.
9. *Army Futures Command Concept for Manoeuvre in Multi-Domain Operations 2028*. (2028). AFC Pam 71-20-1.
10. *Multi-Domain Operations: Future of Conflicts.* Annual Seminar. (2021). CLAWS.
11. President of Ukraine. (2024). *About increasing the capabilities of the defence forces. Decree of the President* (51/2024).